

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžo/55/2015
Identifikačné číslo spisu: 8013201144
Dátum vydania rozhodnutia: 02.02.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:8013201144.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a členov senátu JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Príbelskej PhD., v právnej veci žalobcu: Coryn s.r.o., so sídlom Jesenná 8, Prešov, IČO: 36 510 645, právne zastúpený: JUDr. Michalom Feciľákom, advokátom, so sídlom Jesenná 8, Prešov, proti žalovanému: Primátor mesta Prešov, so sídlom Hlavná 73, 080 01 Prešov, právne zastúpený: JUDr. Alojzom Naništom, advokátom, so sídlom Sládkovičova 8, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. V. 15915/2013 zo dňa 5. novembra 2013, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 5S/48/2013-70 zo dňa 19. novembra 2014, jednomyselne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 5S/48/2013-70 zo dňa 19. novembra 2014 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. V. 15915/2013 zo dňa 5. novembra 2013 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 508,99 € a iných trov konania vo výške 140,- €, na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Michala Feciľáka, advokáta, Prešov, do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove č.k. 5S/48/2013-70 zo dňa 19.11.2014 podľa ustanovenia § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. V. 15915/2013 zo dňa 5.11.2013, ktorým žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie Mesta Prešov, Mestského úradu v Prešove o odmietnutí poskytnúť informácie, sp.zn. V.14386/2013 zo dňa 24.09.2013 vo veci nevyhovenia žiadosti o sprístupnenie informácií. Žalobca podal žiadosť o sprístupnenie informácií podľa zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 211/2000 Z.z.), v ktorej žiadal mesto Prešov ako povinnú osobu podľa § 2 citovaného zákona, aby mu sprístupnila nasledovné informácie: predloženie vyúčtovaní hodinových odmien, časových špecifikácií resp. výkazov

odpracovaných hodín k faktúram predloženým R. H. listom č. 93739/2013/V zo dňa 05.06.2013, ktoré mu mali advokáti predložiť pri vyúčtovaní odmien spolu s faktúrami v zmysle predložených zmlúv a dohôd o právnej pomoci. Ide o obdobie od 01.01.2004 do 30.04.2013. Zároveň Krajský súd v Prešove náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Krajský súd v Prešove poukázal na čl. 26 ods. 1 a 5 Ústavy SR, ustanovenie § 2 ods. 1, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, § 14 ods. 1 a 2, § 18 ods. 2, § 21b ods. 1, § 21c ods. 2, § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z., § 46, § 17 ods. 1, 2 a 3 Správneho poriadku a uviedol, že zákon č. 211/2000 Z.z. pojem „informácia“ priamo nedefinuje. Podľa významu slova je informáciou správa, údaj alebo poučenie, ktoré fyzická osoba alebo právnická osoba odovzdáva inej fyzickej alebo právnickej osobe a dovtedy jej nebola známa. Informácia je základom vzájomného vymieňania údajov, ktoré má za cieľ získanie nového poznania. Zo znenia zákona o informáciách však nemožno vyvodzovať, že informáciou by malo byť spracovanie údajov podľa požiadaviek resp. pokynov toho, kto o poskytnutie informácie žiada. Taktiež nevyplýva zo zákona možnosť (tretích osôb) získania napríklad rôznych dokumentov o právnych úkonoch, ktoré sú súhrnom množstva údajov, či dohôd a postupom rozličného charakteru používajúcich rôznoprávnu ochranu.

Vychádzajúc zo žiadosti žalobcu zo dňa 16.09.2013 adresovanej povinnej osobe -prvostupňovému správneému orgánu žalobca žiadal poskytnúť informácie, a to predloženie vyúčtovných hodinových odmien, časových špecifikácií resp. výkazov odpracovaných hodín k faktúram predloženým R. H. - CORYN listom mesta Prešov č. 93739/2013/V. zo dňa 05.06.2013 za obdobie od 01.01.2004 do 30.04.2013, t.j. za obdobie desiatich rokov.

Žalobca poskytol súdu v konaní aj vyjadrenie zo dňa 24.06.2014, v ktorom predložil v prílohe odpoveď mesta Prešov zo dňa 18.06.2014 vo veci sprístupnenia informácií spoločnosti BENC s.r.o., so sídlom Jesenná 8, Prešov, kde na základe žiadosti tejto spoločnosti zo dňa 28.05.2014 mesto Prešov sprístupnilo totožné informácie, ktoré požadoval žalobca v konaní, ale za iné časové obdobie, t.j. od 01.05.2013 do 28.05.2014. Týmto dôvodil, že námietky žalovaného sú v napadnutom rozhodnutí irelevantné. Z kópie listu, ktorú priložil k vyššie uvedenému vyjadreniu žalobca, ktorý bol adresovaný spoločnosti BENC s.r.o. dňa 28.05.2014 vyplýva, že tejto spoločnosti boli sprístupnené informácie podľa zákona a to všetky zmluvy o právnej pomoci resp. o poskytovaní právnych služieb, ktoré mesto Prešov uzavrelo s advokátmi resp. advokátskymi kancelármi od 01.05.2013 do 28.05.2014 a všetky faktúry - daňové doklady a ich prílohy, tzn. vyúčtovania hodinových odmien, časových špecifikácií resp. výkazov odpracovaných hodín k týmto faktúram. Z obsahu tohto listu ďalej vyplýva, že spoločnosti BENC s.r.o. za toto obdobie boli sprístupnené faktúry a ich prílohy za poskytované právne služby, pričom malo ísť o 50 faktúr za obdobie jedného roka.

Na základe vyššie uvedenej skutočnosti sa krajský súd stotožnil s názorom žalovaného, že požiadavka žalobcu je požiadavkou, podľa ktorej by povinná osoba musela poskytnúť žalobcovi kompletne podklady, ktoré má k dispozícii, čo by vzhľadom na obdobie určené žalobcom a rozsah požadovanej dokumentácie neprímerane zaťažilo príslušný organizačný útvar povinnej osoby. Na takúto požiadavku sa zákon vzťahovať nemôže, pretože by sa marila výkonná aj riadiaca funkcia nadriadených, kontrolných alebo dozor vykonávajúcich orgánov a do výkonu verejnej správy by zasahovali subjekty, ktoré za jej činnosť nezodpovedajú, ani ju nevykonávajú.

Krajský súd tak ako aj žalovaný poukázal na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvedený v rozsudku sp.zn. 8Sž/2/2010, z ktorého vyplýva, že zo zákona o informáciách nevyplýva, že by povinné osoby museli vykonávať na žiadosť oprávnených osôb také úkony, ktoré nesmerujú k výkonu ich právomocí alebo realizovať šetrenia či kontrolnú alebo vyhodnocovaciu činnosť na požiadanie oprávnených osôb. Oprávnené osoby môžu požadovať len informácie o takých im neznámych skutočnostiach, ktoré má povinná osoba k dispozícii a ktoré je povinná na žiadosť poskytnúť. Rozširujúci výklad, podľa ktorého by povinná osoba musela spracovať údaje do inej formy ako je tá, v ktorej sa nachádzajú alebo poskytovať oprávnenej osobe kompletne podklady, ktoré má k dispozícii by žiadosť o poskytnutie informácií v skutočnosti zmenil na pokyn nadriadeného, čo nebolo a

nie je účelom zákona o informáciách. Žiadosť o poskytnutie informácie má za cieľ sprístupniť verejnosti jej neznáme údaje vo veciach verejných bez toho, aby sa žiadosť stala pokynom na výkon určitých činností alebo postupu povinnej osoby. Marila by sa tým výkonná aj riadiac funkcia nadriadených, kontrolných alebo dozor vykonávajúcich orgánov a do výkonu verejnej správy by zasahovali subjekty, ktoré za jej činnosť nezodpovedajú a ani ju nevykonávajú.

Krajský súd sa nestotožnil s dôvodmi žalovaného, ktorými poukázal v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia na čl. 5 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2003/98/ES o opakovanom použití informácií verejného sektora (ďalej len „smernica“). Je pravdou, že podľa ustanovenia § 22a patrí smernica k právne záväzným aktom Európskej únie, ktoré zákon č. 211/2000 Z.z. o poskytovaní informácií prebral a ktorú implementoval priamo do zákona do osobitných ustanovení o opakovanom použití informácií v § 21b a nasledujúcich ustanovení zákona. Osobitné ustanovenia § 21b ods. 1 a § 21c ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z. o opakovanom použití informácií sa na použitie informácie sprístupnenej na základe žiadosti o poskytnutie informácie podľa § 14 zákona nevzťahujú. Žiadosť žalobcu o poskytnutie informácie bola nesporne žiadosťou podľa § 14 zákona. Toto nesprávne aplikovanie smernice v rámci rozhodnutia zo strany žalovaného však nemá vplyv na ostatné dôvody uvedené v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia a na jeho zákonnosť.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností Krajský súd v Prešove dospel k záveru, že rozhodnutia správnych orgánov boli vydané v súlade so zákonom a spĺňajú základné kritériá pre rozhodnutie podľa ust. § 46 a 47 Správneho poriadku. Z odôvodnenia žalovaného je zrejmé, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie a ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval.

II.

Vo včas podanom odvolaní žalobca uviedol, že prvostupňový súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a samotné rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na čl. 26 ods. 1 a čl. 46 Ústavy SR, ustanovenie § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 211/2000 Z.z. a uviedol, že informácie, ktoré žiadal, si nevyžadovali osobitné spracovanie, prispôbenie dokumentov alebo výpisy z dokumentov, resp. kontrolnú alebo vyhodnocovaciu činnosť a na ich sprístupnenie je potrebná iba jednoduchá operácia, a to vyhotovenie kópie žiadanej listiny tak, ako tomu bolo v prípade sprístupnenia faktúr žiadateľovi R. H. v zmysle listu mesta Prešov č. 93739/2013/V z 05.06.2013. Tak ako mohlo mesto Prešov vyhotoviť (za príslušný mesiac) kópiu faktúry, mohlo predsa vyhotoviť ešte jednu kópiu - vyúčtovanie hodinovej odmeny. Pri sprístupnení len faktúr (bez požadovaných informácií - vyúčtovanie hodinových odmien, časových špecifikácií, resp. výkazov odpracovaných hodín) sa nemožno v potrebnom rozsahu oboznámiť s postupom žalovaného pri nakladaní s majetkom mesta. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že úkon - vyhotovenie kópií listín, nemôže „neprimerane zaťažovať“ príslušný organizačný útvar“, tak ako to uviedol prvostupňový súd, keďže v tom prípade by každá žiadosť o sprístupnenie informácií bola neprimeraným zaťažením povinnej osoby a zákon o slobode informácií by tak stratil zmysel.

Žalobca ďalej k veci uviedol, že mesto Prešov ako samosprávny orgán, ktorý hospodári s verejnými financiami, má plnú informačnú povinnosť voči každému žiadateľovi o sprístupnenie informácií. V tejto súvislosti Najvyšší súd SR v rozsudku sp.zn. 8Sž/4/2010 zo dňa 24.11.2011 vo vzťahu k „plnej informačnej povinnosti“ v zmysle ust. § 8 až 12 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobode informácií uviedol, že sprístupnením len tejto zmluvy samej o sebe nemožno sa v potrebnom rozsahu oboznámiť s postupom správneho orgánu pri nakladaní s majetkom mesta, tak ako je tomu aj v predmetnej právnej veci, kedy sa sprístupnením iba faktúr nemožno oboznámiť s nakladaním s majetkom mesta.

Ústavný súd SR v náleze sp.zn. I. ÚS 236/2006 z 28.06.2007, uviedol, cit. „Z dosiaľ uvedenej analýzy možno dospieť k záveru, že plná informačná povinnosť voči každému je z hľadiska čl. 26 ods. 4 ústavy namieste buď vtedy, keď ide o subjekt, ktorý hospodári s verejnými financiami, resp. nakladá s majetkom štátu alebo obcí, alebo vtedy, ak ide o subjekt, ktorý bol kreovaný zákonom alebo na základe

zákona, ktorý patrí do oblasti verejného práva."

Z vyššie uvedených skutočností preto vyplýva, že napadnutý rozsudok je nezákonný, keďže žalovaný, ako orgán verejnej moci, ktorý hospodári s verejnými financiami, resp. s majetkom mesta má plnú informačnú povinnosť a má sprístupniť čo najširší okruh informácií, a tieto - žalobcom žiadané informácie mal žalovaný k dispozícii, nakoľko sú súčasťou už sprístupnených faktúr.

Žalobca má teda za to, že na rozhodnutie žalovaného o nesprístupnení informácií nebol žiadny zákonný dôvod a ak Krajský súd v Prešove odvolaním napadnutým rozsudkom potvrdil správnosť takéhoto nezákonného rozhodnutia žalovaného, krajský súd tak pokračoval v nezákonnom zásahu do ústavných práv žalobcu.

Ďalej je potrebné uviesť, že ak by skompletizovanie požadovaných informácií bolo považované za spracovanie, prispôsobovanie dokumentov a výpisy z dokumentov, išlo by o absurdný a protiústavný výklad právnych predpisov. Nebolo by predsa zrejmé, aké informácie by orgány verejnej moci mali vôbec sprístupniť, ak by nemali povinnosť požadované informácie vyhľadať, zhromaždiť a skompletizovať, s odôvodnením, že požiadavka žalobcu by si vyžiadala okamžité prechodné navýšenie existujúcich personálnych a technických kapacít príslušného organizačného útvaru.

Na základe vyššie uvedených skutočností žalobca sa domáhal, aby odvolací súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5S/48/2013 zo dňa 19.11.2014 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobca si zároveň uplatnil trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 177,86 €.

III.

Žalovaný vo svojom vyjadrení doručenom Krajskému súdu v Prešove dňa 05.03.2015 uviedol, že zákon č. 211/2000 Z.z. pojem „informácia“ nedefinuje. Podľa obsahu slova je informáciou správa, údaj alebo poučenie, ktoré fyzická osoba alebo právnická osoba odovzdáva inej fyzickej alebo právnickej osobe a dovtedy jej nebola známa. Informácia je základom vzájomného vymieňania údajov, ktoré má za cieľ získanie nového poznania. Zo znenia tohto zákona nemožno vyvodzovať, že informáciou by malo byť spracovanie údajov podľa požiadaviek, resp. pokynov toho, kto o poskytnutie informácie žiada a takisto z neho nevyplýva možnosť (tretích osôb) získania napríklad rôznych dokumentov o právnych úkonoch, ktoré sú súhrnom množstva údajov, či dohôd a postupom rozličného charakteru používajúcich rôznu právnu ochranu. Žiadosť o poskytnutie informácie a to predloženie vyúčtovaných hodinových odmien, časových špecifikácií, resp. výkazov odpracovaných hodín k faktúram nie je informáciou v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z.

V posudzovanej veci nejde o informácie, s ktorými žalovaný pracuje a disponuje na zverenom úseku verejnej správy. Požadovaná informácia sa netýka verejnej správy žalovaného, ale má prevádzkovo-pracovný charakter a týka sa vnútornej činnosti žalovaného bez priameho dopadu vo vzťahu k verejnosti. Verejná správa nemá byť samoučelná, ale jej cieľom je služba občanom, vrátane poskytovania informácií, s ktorými verejná správa pri výkone svojej pôsobnosti pracuje (disponuje). V oblasti prevádzkovej, vnútornej činnosti orgánov verejnej správy nie je daný právny základ na poskytnutie informácie v režime zákona č. 211/2000 Z.z. Žalovaný poukázal aj na to, že žalobca ako žiadateľ je personálne cez konateľa, resp. spoločníka prepojená s viacerými obchodnými spoločnosťami (CORS, spol. s r.o., PONECO, s.r.o., BENC, s.r.o. resp. ako fyzická osoba P. H.) a tieto subjekty doručili Mestu Prešov, ako povinnej osobe v dňoch 16.09.2013 a 17.09.2013 v tej istej veci, ktorá je predmetom preskúmania v rámci tohto odvolacieho konania štyri identické žiadosti o sprístupnenie informácií, ktorými požaduje sprístupniť rovnaké informácie. Účelom zákona č. 211/2000 Z.z. však nemôže byť šikanózný výkon práva vo vzťahu k povinnej osobe, ktorý je vedený s úmyslom, aby bola povinná osoba uvedená do zvlášť nepriaznivej situácie, ktorá nie je riadnym výkonom práva na informácie, ale snaha o okamžité prechodné navýšenie personálnych a technických kapacít povinnej osoby za účelom vyhovenia požiadavke žiadateľa.

Takýto právny názor potvrdzuje aj vyššie citovaná ustálená judikatúra súdov, napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 184/03 z 01.10.2003 a rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Sžo/190/2008 zo dňa 27.05.2009, na ktorú v tomto prípade rovnako aj primátor mesta poukazuje. K veci ďalej uviedol, že na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 4S/48/2013 sa viedlo konanie vo veci žalobcu BENC, s.r.o. so sídlom Prešov, Jesenná č. 8 proti Primátorovi mesta Prešov o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 05.11.2013 č. V. 15916/2013 v podstate na tom istom skutkovom a právnom základe ako v posudzovanej veci. Konateľom a spoločníkom tejto spoločnosti je R. H. V uvedenej veci súd rozsudkom zo dňa 03.04.2014 žalobu zamietol, žalobca voči rozsudku podal odvolanie. Na Krajskom súde v Prešove pod sp.zn. 2S/49/2013 sa vedie konanie vo veci žalobcu CORS, spol. s r.o. so sídlom Prešov, Jesenná č. 8 proti Primátorovi Mesta Prešov o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Mesta Prešov zo dňa 05.11.2013 č. V. 15917/2013, v podstate na tom istom skutkovo právnom základe ako v posudzovanej veci. Podľa výpisu z obchodného registra konateľom a spoločníkom je tiež R. H.

Vzhľadom na všetky tieto okolnosti možno považovať postup žalobcu, ktorý je cez osobu spoločníka, resp. konateľa prepojený s ďalšou spoločnosťou, resp. tá istá fyzická osoba sa dožaduje tej istej informácie ako šikanózný výkon práva. Zostáva nezodpovedaná otázka, či osoba, ktorá je účastníkom konkrétnych súdnych konaní so žalovaným má právo na poskytnutie informácie o tom, aký časový rozsah právni zástupcovia Mesta Prešov potrebovali na jednotlivé úkony právnej služby v konaniach, kde je aj žalobca, resp. cez osobu spoločníka a konateľa ďalšej spoločnosti v spore s Mestom Prešov.

S poukazom na vyššie uvedené žalovaný sa domnieva, že súd prvého stupňa správne vec po právnej stránke posúdil, keď žalobu zamietol.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 247 ods. 1 a 2 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa čl. 26 os. 1 Ústavy Slovenskej republiky, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa čl. 26 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, orgány verejnej moci majú povinnosť primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti v štátnom jazyku. Podmienky a spôsob vykonávania ustanoví zákon.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. žiadateľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá požiada o sprístupnenie informácie.

Podľa § 14 ods. 1 a 2 zákona č. 211/2000 Z.z, žiadosť možno podať písomne, ústne, faxom, elektronickou poštou alebo iným technicky vykonateľným spôsobom. Zo žiadosti musí byť zrejmé, ktorej povinnej osobe je určená, meno, priezvisko, názov alebo obchodné meno žiadateľa, jeho adresa pobytu alebo sídlo, ktorých informácií sa žiadosť týka a aký spôsob sprístupnenia informácií žiadateľ navrhuje.

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z. ak povinná osoba žiadosti nevyhovie hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie. Rozhodnutie nevydá v prípade, ak žiadosť bola odložená (§14 ods. 3).

Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Z administratívneho spisu súd zistil, že žalobca podal dňa 16.09.2013 žiadosť o sprístupnenie informácií podľa zákona č. 211/2000 Z.z v ktorej žiadal o predloženie vyúčtovaní hodinových odmien, časových špecifikácií resp. výkazov odpracovaných hodín k faktúram predloženým R. H. listom č. 93739/2013/V zo dňa 05.06.2013, ktoré mali advokáti prvostupňovému správneho orgánu predložiť pri vyúčtovaní odmien spolu s faktúrami v zmysle predložených zmlúv a dohôd o právnej pomoci. Ide o obdobie od 01.01.2004 do 30.04.2013. V žiadosti zároveň uviedol, že dňa 06.06.2013 bola R. H. - CORYN, Jesenná 8, Prešov doručená odpoveď prvostupňového správneho orgánu na jeho žiadosť zo dňa 13.05.2013 o sprístupnení informácií č. 93739/2013/V zo dňa 05.06.2013, ktorou žiadal o predloženie všetkých zmlúv o právnej pomoci resp. o poskytovaní právnych služieb, ktoré mesto Prešov uzavrelo s advokátmi resp. advokátskymi kanceláriami od 01.01.2004 do 30.04.2013. Žiadal o predloženie všetkých faktúr resp. daňových dokladov, na základe ktorých v zmysle vyššie uvedených zmlúv alebo vzťahov mesto Prešov týmto advokátom resp. advokátskym kanceláriám uhradili nimi fakturované odmeny.

Obsahom administratívneho spisu je aj interné oznámenie sekcie majetkovej a ekonomickej adresované oddeleniu manažmentu, kvality a právnych služieb vo veci stanoviska k žiadosti o sprístupnenie informácií žiadateľov CORYN s.r.o., BENC s.r.o., PONECO s.r.o., CORS spol. s r.o. všetky so sídlom Jesenná 8, Prešov, z ktorého vyplýva, že z obsahu žiadosti o sprístupnenie informácií je zrejmé, že žiadateľ má vedomosť o informáciách, ktoré boli zo strany mesta Prešov sprístupnené listom č. 93739/2013/V zo dňa 05.06.2013 R. H. - CORYN, Jesenná 8, Prešov na základe jeho žiadosti o sprístupnenie informácií zo dňa 13.05.2013, pretože sa na tieto informácie vo svojej žiadosti priamo odvoláva a ide zároveň o totožnú osobu žiadateľa - R. H., ktorý je v tomto prípade konateľom spoločnosti, čím došlo k riadnemu zabezpečeniu realizácie práva žiadateľa na prijímanie informácií.

Prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. V. 14386/2013 zo dňa 24.09.2013 podľa § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z. nevyhovel žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií, ktoré odôvodnil skutočnosťami, ktoré sú uvedené aj vo vyššie citovanom internom oznámení a zároveň dôvodil, že

vzhľadom na vyššie uvedené mal žiadateľ možnosť prijať informácie týkajúce sa uzatvorených zmlúv o právnej pomoci resp. o poskytovaní právnych služieb, ktoré mesto Prešov uzavrelo s advokátmi resp. advokátskymi kancelárkami od 01.01.2004 do 30.04.2013 a zároveň mal možnosť získať informácie o fakturovaných odmenách, ktoré uhradilo z verejného rozpočtu na základe doručených faktúr. Týmto spôsobom bolo riadne dodržané základné právo žiadateľa na informácie garantované Ústavou Slovenskej republiky v čl. 26 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca včas odvolanie, nakoľko z informácií, ktoré sú žalobcovi ako žiadateľovi známe, nie je možné posúdiť účelnosť vynaložených prostriedkov. Informácie nepreukázali transparentnosť a hospodárnosť nakladania s verejným majetkom a s verejnými prostriedkami. Navyše poskytnutie požadovaných informácií nie je v rozpore s ustanoveniami § 8 - § 11 zákona č. 211/2000 Z.z.

O podanom odvolaní žalovaný rozhodnutím č. V. 15915/2013 zo dňa 05.11.2013 rozhodol tak, že odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie Mesta Prešov, Mestského úradu v Prešove o odmietnutí poskytnúť informácie, sp.zn. V. 14386/2013 zo dňa 24.09.2013 vo veci nevyhovenia žiadosti o sprístupnenie informácií. Žalovaný citoval ust. § 19 ods. 1, 2 a 3, § 22 ods. 1 a § 22a zákona č. 211/2000 Z.z a dôvodil, že podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II.ÚS 184/03 zo dňa 01.10.2003 obsahom základného práva na prijímanie informácií podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je právo sťažovateľa dostávať informácie podľa jeho predstáv a očakávaní. Požiadavka žalobcu na predloženie vyúčtovaní hodinových odmien, časových špecifikácií resp. výkazov odpracovaných hodín k faktúram, ktoré mali advokáti predložiť pri vyúčtovaní odmien spolu s faktúrami za obdobie od 01.01.2004 do 30.04.2013 je nepochybne požiadavkou, v zmysle ktorej by musela povinná osoba poskytnúť žalobcovi kompletne podklady, ktoré má k dispozícii, čo by si vzhľadom na obdobie určené žalobcom a množstvo dokumentácie vyžiadalo okamžité prechodné navýšenie existujúcich personálnych a technických kapacít sekcie majtkovej a ekonomickej za účelom vyhovenia žiadosti žalobcu. Na takúto požiadavku sa zákon vzťahovať nemôže, pretože by sa marila výkonná aj riadiaca funkcia nadriadených, kontrolných alebo dozor vykonávajúcich orgánov a do výkonu verejnej správy by zasahovali subjekty, ktoré za jej činnosť nezodpovedajú a ani ju nevykonávajú.

V.

Odvolací súd v danej veci posudzoval rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 5S/48/2013-70 zo dňa 19.11.2014, ktorým krajský súd podľa ustanovenia § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. V. 15915/2013 zo dňa 05.11.2013, a ktorým žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie Mesta Prešov, Mestského úradu v Prešove o odmietnutí poskytnúť informácie, sp.zn. V. 14386/2013 zo dňa 24.09.2013 vo veci nevyhovenia žiadosti o sprístupnenie informácií.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na § 220 O.s.p. konštatuje, že zistil dôvod na iný záver odvolacieho konania, než ku ktorému dospel Krajský súd v Prešove.

Z administratívneho spisu mal odvolací súd preukázané, že z obsahu žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií zo dňa 16.09.2013 je zrejmé, že žiadateľ má vedomosť o informáciách, ktoré boli zo strany mesta Prešov sprístupnené listom č. 93739/2013/V zo dňa 05.06.2013 R. H. - CORYN, Jesenná 8, Prešov už na základe jeho žiadosti o sprístupnenie informácií zo dňa 13.05.2013, pretože sa na tieto informácie vo svojej žiadosti priamo odvoláva a ide zároveň o totožnú osobu žiadateľa - R. H., ktorý je konateľom spoločnosti žalobcu.

Ďalej je nevyhnutné uviesť, že žalobca ako žiadateľ je konateľom vo viacerých obchodných

spoločnostiach (CORS, spol. s.r.o., PONECO, s.r.o., BENC, s.r.o., resp. ako fyzická osoba P. H.) a tieto subjekty doručili Mestu Prešov, ako povinnej osobe v dňoch 16.09.2013 a 17.09.2013 v tej istej veci, ktorá je predmetom preskúmania v rámci tohto odvolacieho konania štyri identické žiadosti o sprístupnenie informácií, ktorými požaduje sprístupniť rovnaké informácie, z čoho možno vyvodiť šikanózný výkon práva vo vzťahu k povinnej osobe.

Nemožno opomenúť, že žalovaný nie je povinný spracovávať a vytvárať rôzne prehľady, či tabuľky informácií týkajúcich sa vyúčtovania hodinových odmien, ktoré v momente podania žiadosti žalovanému na správnom orgáne neexistovali, alebo inak usporadúvať informácie podľa kritérií stanovených žiadateľom v žiadosti o informácie. Zo zisteného skutkového stavu veci sa nedá jednoznačne zistiť, či by žalovaný túto informáciu musel vytvoriť, alebo sa táto v jeho systéme nenachádzala. Zo zákona č. 211/2000 Z.z. nevyplýva povinnosť vyhľadávať a zhromažďovať pre žalobcu informácie, ktoré sa v ich originálnej podobe v jeho dokumentácii nenachádzajú.

Kľúčovým pojmom pri výklade ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. je pojem „informácia k dispozícii“. Senát odvolacieho súdu si je vedomý toho, že extenzívnym výkladom zákona č. 211/2000 Z.z. by bolo možné rozšíriť informačnú povinnosť povinných osôb na akýkoľvek údaj, ktorý majú k dispozícii. V tom prípade však dochádza k výraznému narušeniu princípu dobrej verejnej správy. Zo zákona č. 211/2000 Z.z. vyplýva, že musí ísť o povinnú osobu, ktorá má žiadanú informáciu vo svojej pôsobnosti alebo k dispozícii a musí ísť o verejný záujem, aby ich mala, zhromažďovala a poskytovala. Princíp prístupu k informácii znamená možnosť pozrieť sa na údaje, ktoré na úrade „ležia“ a s ktorými úrad pracuje. Informáciou sa myslí to, čo na úrade v okamžiku opýtania je alebo má byť k dispozícii. Táto povinnosť sa však netýka vytvárania nových informácií, ktoré by musel povinný subjekt vytvoriť na základe konkrétnej žiadosti oprávnenej osoby.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinná osoba, resp. žalovaný nie je povinný získať, vyžadovať, zhromažďovať, vyhodnocovať, vyhľadávať ba dokonca spracovávať materiály požadované žiadateľom, ak sa v ich originálnej podobe v jeho dokumentácii nenachádzajú a ani to, aby povinné osoby museli vykonávať na žiadosť oprávnených osôb také úkony, ktoré nesmerujú k výkonu ich právomoci, alebo realizovať vyhodnocovaciu činnosť na požiadanie.

V ďalšom konaní žalovaný doplní skutkový stav veci a následne preverí, či požadovanými informáciami disponuje a či ich žiadateľovi poskytne. V prípade, ak by ani po doplnení skutkového stavu veci požadovaného informácie žiadateľovi neposkytol, v novom rozhodnutí zrozumiteľne uvedie zákonný dôvod takéhoto rozhodnutia. Pokiaľ žalovaný disponuje požadovanými informáciami, je povinný informácie poskytnúť. Samozrejme mesto poskytne informácie a podklady, s ktorými fyzicky disponuje a ktoré je v zmysle osobitných predpisov povinné dlhodobo uchovávať.

Pokiaľ boli konateľovi žalobcu v minulosti požadované informácie poskytnuté, je potrebné uvedené skutočnosti v novom rozhodnutí konkretizovať aj s odkazom na takéto rozhodnutie a tiež doplniť v tomto smere administratívny spis o príslušné listinné dôkazy.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení odvolacích námietok žalobcu, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku a teda rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 5S/48/2013-70 zo dňa 19.11.2014 zmenil a zrušil rozhodnutie žalovaného, ktorému vec vrátil na ďalšie konanie, keďže dospel k záveru, že žalobou napadnuté rozhodnutie vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov (§ 250j ods. 2 písm. c/, d/ O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 O.s.p.).

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 v spojení s § 246c veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní úspech, priznal právo na ich náhradu.

Právny zástupca žalobcu predložil vyčíslenie trov konania v žalobe zo dňa 23.12.2013. Trovy konania

pozostávajú z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby podľa predloženej špecifikácie a to za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia v roku 2013 vo výške 130,16 € podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších v platnom znení (ďalej len „vyhláška“) v spojení s § 13a ods. 1 písm. a/ vyhlášky vo výške 1/6 výpočtového základu, ktorý bol v roku 2013 vo výške 781,- €, režijný paušál 7,81 €, podanie žaloby doručenej súdu dňa 23.12.2013 vo výške 130,16 € podľa § 11 ods. 4 vyhlášky v spojení s § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky vo výške 1/6 výpočtového základu, ktorý bol v roku 2013 vo výške 781,- €, režijný paušál 7,81 €.

Právny zástupca žalobcu si vyčíslil trovy odvolacieho konania v odvolaní doručenom súdu dňa 02.02.2015. Trovy odvolacieho konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby podľa predloženej špecifikácie, a to podanie odvolania doručeného súdu dňa 02.02.2015 vo výške 139,83 € podľa § 11 ods. 4 vyhlášky v spojení s § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky vo výške 1/6 výpočtového základu, ktorý bol v roku 2015 vo výške 839,- €, režijný paušál 8,39 €.

Právny zástupca žalobcu je platiteľom DPH, preto mu bola priznaná uplatnená DPH zo základu 424,16 € vo výške 20%, v sume 84,83 €, celkom vo výške 508,99 €.

Žalobcovi bola priznaná náhrada trov konania za zaplatené súdne poplatky vo výške 140,- €, konkrétne 70,- € za žalobu a 70,- € za podané odvolanie.

Celkom boli priznané žalobcovi na náhradu trov konania vo výške 140,- € a trovy právneho zastúpenia vo výške 508,99 €, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť právnemu zástupcovi žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.